

Sygn. akt VI Ga 523/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2017r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekretarz sądowy Małgorzata Zawito

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2017r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: M. K.

przeciwko: (...) sp. z o.o. s. k. w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w K. V Wydziału Gospodarczego z dnia 14 lipca 2017r.,
sygn. akt V GC 76/17 upr,

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. s. k. w K.

na rzecz powoda M. K. kwotę 135,00 zł

(sto trzydzieści pięć złotych) tytułem kosztów zastępstwa

procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 523/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 listopada 2017r

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 14 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w K. V Wydział Gospodarczy zasądził od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w K. na rzecz powoda M. K. Kancelaria Adwokacka w J. kwotę 736,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 października 2016 roku do dnia zapłaty (pkt I) oraz w pkt II zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 317,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 270,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powyższego podał ,że powód M. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z.o.o. S.K. w K. kwoty 736,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od powyższej kwoty od dnia 26.10.2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych.

Powód podniósł, iż w dniu 13.05.2016 r. strona pozwana udzieliła mu pełnomocnictwa obejmującego reprezentację pozwanej przed sądami w sprawie dokonania zmian i wpisów do KRS. Podczas podpisania pełnomocnictwa ustalono,

iz ze względu na konieczność szybkiego złożenia wniosku, powód dokona z własnego rachunku bankowego stosownych opłat sądowych i skarbowych z refakturowaniem ich zwrotu przez spółkę. Mając na uwadze powyższe ustalenia w dniu 13.05.2016 r. M. K. dokonał przelewu na łączną kwotę 367,00 zł.

W związku z powstałym zadłużeniem powód wezwał pozwaną spółkę do zapłaty powyższej kwoty. Pozwany nie dokonał jednak żadnej wpłaty i wypowiedział powodowi pełnomocnictwo.

M. K. w dniu 26.09.2016 r. wystawił fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 736,00 zł, obejmującą kwotę 367,00 zł tytułem poniesionych przez powoda kosztów opłat sądowych i skarbowych oraz kwotę 369,00 zł tytułem wynagrodzenia, wzywając jednocześnie pozwanego do jej zapłaty. Płatność jednak nie została uregulowana.

Pozwany zaskarżył wydany w sprawie nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu.

Zaprzeczył jakoby nie doszło pomiędzy stronami do rozliczenia kosztów pełnomocnictwa. Pozwana spółka zapłaciła bowiem powodowi kwotę 3 000,00 zł tytułem zaliczki na poczet przyszłej obsługi prawnej, która to kwota w całości pokryła należność w zakresie aktualizacji wpisu w KRS. Podniosła ponadto, iż powód w sposób nieprofesjonalny wywiązał się z zawartej umowy, próbując wpisać dwa dodatkowe kody PKD do KRS pomimo wyczerpania wprowadzonego nowelizacją 10-cio pozycyjnego limitu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na wstępie podniósł, że niespornym było między stronami, iż w dniu 13.05.2016 r. strona pozwana udzieliła powodowi pełnomocnictwa celem złożenia wniosku do KRS o zmianę kodów PKD .

Podał następnie, że podczas spotkania strony ustaliły, iż powód czasowo wyłoży koszty związane z opłatą skarbową oraz opłatą sądową. Fakt ten został podyktowany chęcią jak najszybszego dokonania wpisu przez pozwaną. Poniesione przez powoda wydatki miały zostać w przyszłości zwrócone przez pozwaną spółkę.

Powód w dniu 13.05.2016 r. przelał na:

- rachunek Sądu Rejonowego K. kwotę 350,00 zł tytułem opłaty sądowej od wniosku o dokonanie zmiany w KRS i o publikację w MSiG
- rachunek Urzędu Miasta K. kwotę 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – okoliczność bezsporna.

Powód w dniu 15.05.2016 r., 17.05.2016 r. i 29.05.2016 r. wezwał stronę pozwaną do zwrotu uiszczonej przez niego kwoty 367,00 zł., a w dniu 29.08.2016 r. do zapłaty sumy 982,00 zł, obejmującej powyższą kwotę.

Pismem datowanym na dzień 1.09.2016 r. pozwana odwołała pełnomocnictwo udzielone stronie powodowej. Powyższe pismo zostało doręczone M. K. w dniu 13.09.2016 r.

Mając powyższe na uwadze, powód w dniu 26.09.2016 r. wystawił fakturę VAT opiewającą na kwotę 736,00 zł, tytułem świadczonej przez niego usługi prawnej oraz opłaty sądowej i skarbowej obciążających jego rachunek, z terminem płatności do dnia 3.10.2016 r.

W tym samym dniu przesłał pozwanej drogą mailową powyższą fakturę wzywając do jej zapłaty.

Wobec braku zapłaty w/w faktury, w dniu 15.10.2016 r. powód wystosował do strony pozwanej pismo zawierające ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty. Pozwana nie uregulowała powyższej należności.

W rozważaniach prawnych Sąd Rejonowy stwierdził, że roszczenie powoda w całości zasługuje na uwzględnienie.

Przywołał treść art. 734 par 1 kc i art. 746 par 1 kc i podniósł, iż dochodzone przez powoda roszczenie jawi się jako słuszne i w pełni uzasadnione. M. K. na skutek udzielonego mu pełnomocnictwa przyjął na siebie obowiązek reprezentowania strony pozwanej w zakresie dokonania wpisu do KRS. W związku z powyższym powód pokrył czasowo koszty wynikające z opłat sądowych i skarbowych. W trakcie istnienia stosunku pełnomocnictwa, dokonał on ponadto stosownych czynności mających na celu realizację przyjętego przez siebie zlecenia.

Następnie Sąd Rejonowy opierając się na treści art. 6 k.c. wskazał, że w niniejszej sprawie spornym pozostawało wywiązanie się przez stronę pozwaną z zawartej umowy, poprzez zapłatę kwoty 736,00 zł. na rzecz powoda.

Zauważył, że M. K., domagając się od pozwanego uiszczenia powyższej należności, wykazał okoliczności towarzyszące zawarciu umowy, przebieg jej realizacji oraz uprzednie stosunki prawne łączące go z pozwanym. Stronie pozwanej nie udało się natomiast uczynić zadość spoczywającemu na niej obowiązkowi procesowemu wynikającemu z art. 6 k.c. Przedstawione przez pozwanego dowody pozostawały bowiem w sprzeczności z logicznymi i wzajemnie się dopełniającymi dowodami zaprezentowanymi przez stronę powodową. Fakt wystawienia przez M. K. paragonu fiskalnego opiewającego na kwotę 3 000,00 zł. nie stanowi bowiem dowodu wywiązania się przez pozwanego z zawartej umowy zlecenia. Jak bowiem wykazał powód, zdaniem tego Sądu, powyższy paragon fiskalny pozostawał w związku z fakturą zaliczkową z dnia 26.09.2016 r. nr (...) dotyczącą usługi prawnej w sprawie złożenia oferty zakupu i doradztwa przy transakcji zakupu nieruchomości położonej przy ul. (...).

Sąd Rejonowy podniósł, że pominął dowód z przesłuchania stron, z uwagi na okoliczność, iż wszystkie fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zostały wyjaśnione w toku postępowania sądowego. Mając powyższe na uwadze uznał, że jego przeprowadzenie w realiach niniejszej sprawy jawiło się jako zbędne.

Sąd Rejonowy oddalił ponadto wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków Ł. J. i M. S.. Stwierdził, że zgodnie bowiem z art. 259 pkt 3 oraz art. 300 par 1 k.p.c. świadkiem nie może być osoba, która jednocześnie może zostać przesłuchana w charakterze strony jako organ osoby prawnej. Za osobę prawną Sąd przesłuchuje osoby wchodzące w skład organu uprawnionego do jej reprezentowania, za który uznaje się m. in. zarząd spółki. Zawnioskowani jako świadkowie Ł. J. oraz M. S. wchodzą w skład niniejszego organu. Dopuszczenie więc zgłoszonego wniosku dowodowego, doprowadziłoby do naruszenia ogólnej zasady procesowej, zgodnie z którą nikt nie może być przesłuchany w tej samej sprawie raz jako świadek, a raz jako strona procesowa.

Mając na względzie powyższe okoliczności faktyczne i prawne Sąd Rejonowy przyjął, iż roszczenie powoda zostało udowodnione zarówno co do zasady jak i wysokości i dlatego, na podstawie art. 734 § 1 k.c., orzekł jak w pkt I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, na które składają się: opłata od pozwu 30,00 zł., koszty zastępstwa procesowego 270,00 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł., znajdują uzasadnienie w treści art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości pozwany. Zarzucił mu naruszenie prawa:

1. materialnego tj.:

- art. 6 kc w zw. z art. 232 kpc poprzez całkowite pominięcie dowodów przedstawionych przez pozwaną, co skutkuje kolejnym zarzutem nierozpoznanie istoty sprawy i zarzutem, iż wyrok zapadł z naruszeniem art. 386 par 4 kpc oraz art. 6 kc w zw. z art. 232 kpc i art. 378 par 1 kpc oraz art. 744 kc, albowiem z dokumentacji przedstawionej przez pozwanego w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że strona powodowa nie wykonała zlecenia;

2. procesowego tj.:

- art. 224 par 1 kpc w zw. z art. 233 par 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na oparciu rozstrzygnięcia na daniu wiary jedynie dowodom przedstawionym przez powoda, a kompletnym pominięciu wiarygodnych dowodów przedstawionych przez pozwaną,

- art. 328 par 2 kpc poprzez sporządzenie uzasadnienia w którym brak odniesienia Sądu do dowodów wskazanych przez pozwaną , tj. dokumentów do KRS,

- art. 227 kpc w zw. z art. 217 par 1 kpc poprzez oddalenie wniosków strony pozwanej co w konsekwencji doprowadziło do nierozpoznania istoty i wydania błędnego wyroku.

Opierając się na powyższych zarzutach pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz orzeczenia co do kosztów zastępstwa procesowego; ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego do ponownego rozpoznania.

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje :

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie Sąd Okręgowy podnosi ,że aprobuje i przyjmuje jako własne ustalenia Sądu Rejonowego zarówno co ustaleń faktycznych jak i subsumcji prawa.

Na początku należy podnieść , że w apelacji zostały podniesione zarzuty naruszenia zarówno prawa materialnego jak i prawa procesowego . Zaznaczenia zatem wymaga , że jeżeli warunkiem prawidłowego doboru i zastosowania prawa materialnego jest uprzednie niewadliwe ustalenie stanu faktycznego, rozważenie zarzutów materialnoprawnych musi być poprzedzone analizą zarzutów skierowanych przeciwko podstawie faktycznej zaskarżonego orzeczenia , tj. tych o charakterze procesowym. Zawsze bowiem, zanim dojdzie do odtworzenia i stanowczego zaakceptowania faktów stanowiących podłoże danej sprawy , dokonywanie subsumcji i rozwiązywanie problemów materialnoprawnych jest przedwczesne albo w ogóle niemożliwe. (por. orzeczenie SN z dnia 4.10.2002r, III CZP 62/02, OSNC 2004/1/7)

Uwzględniając zarysowaną wyżej chronologię odnieść się należy w pierwszej kolejności do zarzutów podniesionych w apelacji jako naruszenie prawa procesowego.

Zarzut naruszenia art. 328 par 2 kpc można uznać za zasadny tylko wówczas, gdy z powodu braku w uzasadnieniu elementów wymienionych w art. 328 § 2 k.p.c. zaskarżone orzeczenie nie poddaje się kontroli kasacyjnej, czyli gdy treść uzasadnienia orzeczenia sądu drugiej instancji uniemożliwia całkowicie dokonanie toku wyводу, który doprowadził do jego wydania. To, czy w istocie sprawa została wadliwie, czy prawidłowo rozstrzygnięta nie zależy od tego, jak zostało napisane uzasadnienie, co znajduje potwierdzenie w art. 398[14] k.p.c., w myśl którego Sąd Najwyższy oddala skargę kasacyjną także wtedy, gdy mimo błędnego uzasadnienia orzeczenie odpowiada prawu (podobnie SN w wyrokach z dnia 04.03.2009r, II PK 210/08 i z dnia 09.06.2009r, II UK 403/08). Zdaniem Sądu Okręgowego mimo braku wyodrębnienia w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku oceny dowodów zaofiarowanych przez obie strony to jednak uważna lektura pozwala na wskazanie ,że Sąd budując stan faktyczny oparł się na skonkretyzowanych i podanych dowodach , zaś w rozważaniach prawnych stwierdził ,że „ Przedstawione przez pozwanego dowody pozostawały w sprzeczności z logicznymi i wzajemnie dopełniającymi się dowodami zaprezentowanymi przez stronę powodową”. Tym samym ocenił dowody przedstawione przez pozwanego i uzasadnił dlaczego nie uznał ich za podstawę swych rozważań . Niniejsze powoduje, że brak podstaw do przyjęcia naruszenia w/w przepisu , szczególnie ,że jego treść pozwala na ocenę wyvodu Sądu Rejonowego , który doprowadził do wydania zaskarżonego wyroku.

Jeśli chodzi o zarzut naruszenia art. 233 kpc w zw. z art. 232 kpc to w przypadku przekroczenia granicy swobodnej oceny dowodów oznacza to , że zdaniem skarżącego , sąd oceniając materiał dowodowy i okoliczności niniejszej sprawy wyciągnął z niego sprzeczne z logiką bądź doświadczeniem życiowym wnioski, czego efektem były wadliwe tj. niekorespondujące z tym materiałem ustalenia faktyczne. Ponadto dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 par.1 kpc nie wystarcza stwierdzenie wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych , konieczne jest tu wskazanie przyczyn

dyskwalifikujących postępowanie sądu w tym zakresie. W szczególności skarżący powinien wskazać jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając. Zarzut ten będzie również uzasadniony, gdy sąd zaprezentuje rozumowanie sprzeczne z regułami logiki bądź doświadczeniem życiowym. (por. post. SN z dnia 23.01.2001r, sygn. akt IV CKN 970/00, nie pub.)

Sąd Okręgowy zauważa, że zgodnie z treścią art. 233 par.1 kpc sądy pierwszej instancji lub drugiej instancji, dając lub odmawiając wiary zeznaniom dowodowym kierują się wyłącznie własnym przekonaniem. (por. wyrok SN z dnia 14.12.2001r, V CKN 561/00).

Zdaniem Sądu Okręgowego pozwany w apelacji powyższy zarzut buduje jedynie na braku przeprowadzenia przez Sąd Rejonowy zaoferowanych dowodów strony pozwanej, w tym dowodów z dokumentów z KRS oraz dowodu z przesłuchania strony pozwanej. W tym miejscu należy zauważyć, że pełnomocnik pozwanego nie wnosił na rozprawie w dniu 14.07.2017r przez Sądem Rejonowym o uzupełnienie postępowania dowodowego w tym zakresie. Natomiast w zakresie dowodu z przesłuchania strony pozwanej Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy postąpił go pomijając i Sąd Okręgowy podziela tę argumentację, dodatkowo podnosząc, że procedura cywilna nie przewiduje dowodu z przesłuchania pozwanego, tylko dowód z przesłuchania stron. Pozostałe dowody zaoferowane przez pozwanego Sąd Rejonowy przeprowadził i je ocenił, co już podniesiono powyżej.

Przechodząc do oceny dalszych zarzutów apelacji to Sąd Okręgowy zauważa, że od 1 grudnia 2014 r. weszła w życie istotna zmiana przepisów w zakresie przedmiotu działalności spółek podlegających wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego.

Do tej zmiany nie istniały limity w zakresie liczby przedmiotów działalności spółki (według PKD), co w praktyce sprawiało, że większość spółek wybierała możliwie jak najszerszy zakres, unikając w ten sposób konieczności aktualizowania umowy spółki i danych w rejestrze w przypadku zmiany koncepcji biznesowej.

Wskazana nowelizacja ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, określiła, że **przedmiot działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) może zawierać nie więcej niż dziesięć pozycji**, w tym jeden przedmiot przeważającej działalności na poziomie podklasy, z tym że w przypadku oddziałów przedsiębiorców zagranicznych, głównych oddziałów zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz głównych oddziałów zagranicznych zakładów reasekuracji przedmiot działalności i przedmiot przeważającej działalności określa się dla oddziału.

Koniecznym stało zatem wybranie tylko 10 pozycji PKD, gdyż jedynie tylko te pozycje będą uwidocznione w rejestrze.

Jednocześnie ustawa nałożyła na wszystkie spółki, już wpisane do rejestru obowiązek zaktualizowania danych w rejestrze wyznaczając dwa terminy:

1. w przypadku dokonywania jakichkolwiek zmian w rejestrze po 1 grudnia 2014 - łącznie z tą zmianą;

albo

2. w przypadku niedokonywania żadnych zmian w rejestrze - obowiązek aktualizacji w ciągu 5 lat od wejścia w życie tej ustawy tj. do dnia 1 grudnia 2019 roku.

Co istotne jednak, nie było to związane koniecznością modyfikowania umów spółek ani statutów – wystarczyło jedynie zgłoszenie zmiany w rejestrze.

Nowelizacja ta nie zmodyfikowała art. 26 § 1 pkt. 2, art. 91, art.105, art. 130, art. 157 § 1 pkt. 2 ani art. 304 k.s.h., zatem można przyjąć, że istnieje możliwość zawierania w umowie spółki lub statucie dowolnego przedmiotu działalności z zastrzeżeniem, że dla celów rejestrowych konieczne będzie wybranie z nich dziesięciu pozycji.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć, że powód w mailu z dnia 21.07.2016r (k- 16) informował pozwanego ,że należy wybrać 10 pozycji PKD ; ponowił to w mailu z dnia 22.07.2016r (k- 17) i z dnia 26.07.2016r. Brak reakcji z strony pozwanej doprowadził do zwrotu wniosku z KRS w/w zakresie o czym również powód poinformował pozwanego , podając równocześnie co trzeba zrobić , aby móc dokonać przedmiotowych zmian w KRS. Treść maila powoda z dnia 29.08.2016r (k- 20) do pozwanego wprost wskazuje, że z powodu całkowitego braku współpracy z strony pozwanego rezygnuje on z zajmowania się tą sprawą. Jednocześnie powód konkretyzuje w nim jakie należności i z jakiego tytułu są mu należne od pozwanego. Pozwany w odpowiedzi na niniejsze nie zanegował tych okoliczności na tym etapie porozumiewania się z powodem , choć powód podał ,że pozwany jest mu obowiązany zwrócić : za sprawę w KRS – 982 zł , za sprawę dot. (...) sp. z o.o. – 369 zł , a za sprawę związaną z nieruchomością(...)- 33.900, 00 zł brutto po odliczeniu 3000,00 zł.

Powód wysłał również w dniu 26.09.2016r maila do pozwanego w którym podał ,że wystawił fakturę nr (...) na koszty związane z zmianami w KRS na kwotę 736,00 zł i pozwany w tym czasie nie podniósł zarzutu ,że należność ta została już zapłacona . Pozwany nie zarzucił tego nawet w momencie, gdy powód wystosował do niego wezwanie do zapłaty w/ w kwoty. W tej sytuacji należało przyjąć za Sądem Rejonowym ,że powód wykazał zasadność swojego roszczenia oraz jego wysokość. Za taką oceną przemawiają również dowody w postaci faktury VAT nr (...)09/2016r z dnia 26.09.2016r na kwotę 2.999,00 zł na której widnieje uwaga ,że jest to faktura zaliczkowa oraz dołączony do niej z tej samej daty paragon fiskalny na kwotę 3000,00 zł (k-67). Dowód ten koreluje z w/w dowodami w postaci maili, w których powód konkretyzował należności od pozwanego na swoją rzecz.

Pozwany twierdząc, że uregulował należność na rzecz powoda z tytułu reprezentacji pozwanego w zakresie w/ w zmian do KRS powinien był tę okoliczność udowodnić ; w ocenie Sądu Okręgowego dowód w postaci w/w paragonu fiskalnego ,w wskazanych powyżej realiach niniejszej sprawy, tego nie wykazał. Sąd Okręgowy ponadto podnosi ,że pozwany jest w swych zarzutach niekonsekwentny , gdyż z jednej strony twierdzi ,że zapłacił powodowi za przedmiotowe zlecenie jeszcze przed procesem , a z drugiej strony twierdzi w toku postępowania sądowego ,że ta należność nie przysługuje powodowi bo zlecenia nie wykonał.

Podkreślana przez pozwanego kwestia ,że powód nie wykonał zlecenia na co wskazują dowody zaoferowane przez pozwanego, a pominięte przez Sąd Rejonowy, to należy zauważyć ,że skarżącemu umknęło ,że umowa zlecenia jest umową starannego działania , co oznacza ,że nie wynika zatem , lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia tj. przedmiotowo istotnym (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 28.02.2013r, III AUa 1235/12). Niniejsze powoduje ,że dokonanie czynności prawnej przez przyjmującego zlecenie z należyłą starannością stanowi spełnienie świadczenie , niezależnie od tego , czy czynność ta przyniosła dającemu zlecenie korzyść (por. Duże Komentarze do KC , tom II pod red. M. Gutowski, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2016r, str. 910-911). W związku z powyższym należało przyjąć ,że podane powyżej dowody i podnoszone przez powoda twierdzenia wskazują ,że powód czynił starania , aby doprowadzić do zmian do KRS w/w zakresie , lecz nie mógł tego uczynić, bez konkretnych danych ze strony pozwanego polegających na podaniu , które 10 pozycji PKD ma być wpisane w wniosku; te dane mógł jedynie wskazać pozwany. W świetle przywołanych okoliczności należało przyjąć ,że powód podejmował rzeczywiście działania , które zmierzały do dokonania zmian w KRS w/w zakresie i zachował w ich wykonaniu należyłą staranność co powoduje bezzasadność zarzutu pozwanego o naruszeniu art. 744 kc.

W tej sytuacji dowody pozwanego dowodzące kto finalnie złożył prawidłowy wniosek do KRS w/w zakresie jest bez znaczenia dla oceny zasadności roszczenia powoda.

Z tych też względów apelację pozwanego oddalono po myśli art. 385 kpc; o kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 kpc i 108 kpc.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego,

2. Po wykonaniu akta sprawy zwrócić SR w K..